

PRZYLEGAC (6) *vb impf*

e jasne.

praes 1 sg przylegãm (1). ◊ [3 *sg* przylegã.] ◊ *3 pl* przylegają (1). ◊ *praet 3 sg m* przylegãł (1). ◊ *con 3 sg m* by przylegãł (1). ◊ *impers con* by przylegãno (1). ◊ *part praes act* przylegając (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde bez cytatu s.v. przyledz.

1. *Kładąc się na kimś lub na czymś, przyciskać swoim ciężarem; obruere Mącz (4) : Obruo, Przypadam/ Przilegam/ Prziwalam/ Przitlaczam. Mącz 361d; [Przylegam/ [...] Obruo, opprimo Volck Vvv3].*

przylegać kogo (2): Gdy fye komu zda/ áby go kto we fnie przylegãł/ á thák mu fye duřno zda/ iř wołãć niemoże choc by rad: tedy temu puřzczãnim krwie zãbieżeć *SienLek* 57, 19v.

przylegać na czym (1): á on ná cieie nieprzyãcielã fwego [*Izaak na cieie opętanego przez diabla*] przylegãjąc/ czãrtã zniego wygnał. *SkarŻyw* 324.

2. *Znajdować się blisko czegoś; contingere PolAnt; adhaerere, adhaerescere, subhaerere Cn (2) : [Przylegam/ Adiaceo, attingo, finitimus sum. Volck Vvv3.]*

przylegać co (1): potym przydãie to Moyřeř/ że mowił Elohim/ á iř duch Elohimow przylegãł wody. *CzechRozm* 15v.

a. *Stykać się [do czego] (1) : [ale gdy woda mała, nie bywa tak wiele toni, bo lód przylega do błota, iř niewód podnidź nie może. LustrMaz II 75.]*

α. *O granicy (1) : á było morze granicã iego [Manaszeha, tj. ziem naleřących do niego]/ á przylegãią [contingebant] do Ařzerã z puł nocy/ á do Íãřzchãrá ze wřchodu. BudBib Ios 17/10.*

Synonimy: 1. przypadać, przytłaczać, przywalać.

Formacje współrdzenne cf 2. LEC.

Cf PRZYLEGAJĄCY, PRZYLEGANIE

LW